

ПЕЙО ЯВОРОВ СФИНКС

chitanka.info

*Зловецо се взема кървава луната
и никнат безпокойни сенки на нощта;
задавени въздишки — плаче тишината...
Сърце ми се не сепва, сам-само в света.*

*На спомени неволни сенките печални,
безкрайна върволица, никнат пред очи:
другари изнурени, дрипави и кални...
Сърце ми ги не вижда: вижда и мълчи.*

*Повехнали тела на блянове омайни,
разрѣфани шибои — нито дъх, ни цвят, —
пребулени се влачат плачещите тайни...
Сърце ми чуй-ме чуе, сам-само в цял свят.*

*И сфинкс един ме гледа — камък неподвижен,
с коварство притаено в поглед без лъчи,
унесено замръзнал, странен, непостижен:
сърце ми всичко знае — вечно ще мълчи...*

Издание:

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.